

Pieter van Opmeer (1526-1595)

Opmeer, Pieter van, werd in 1526 te Amsterdam geboren en vestigde zich na zijn huwelijk met een dochter van de Delftse burgemeester Pieter Sasbout in deze stad.

Hij had in Leuven theologie, rechten, medicijnen en wiskunde gestudeerd, maar geen opleiding voor een bepaald beroep gevolgd. Hij was kerkmeester 1554, bewaarder van het fraterhuis 1565 en regent van het weeshuis 1565 van Delft. Ondanks dat hij dus een homo universalis in de geest der renaissance was, was hij overtuigd katholiek. Hij was zeer bevriend met Cornelis Musius en het middelpunt van een kring geleerden en kunstenaars. Toen Lumey in 1572 de stad bezette, loste deze kring zich uiteraard op. Opmeer week uit naar de Zuidelijke Nederlanden. In 1578 keerde hij echter terug naar Delft, waar hij in 1595 overleed. Hij werd begraven in de Oude Kerk. Van zijn werken zijn vooral bekend geworden zijn apologetische geschriften, zijn "Opus Chronographicum" (een wereldgeschiedenis van de schepping tot 1569) en het martelaarsboek "Historia martyrum Batavicum", verschenen in 1625. In 1700 werd het vertaald uitgegeven onder de titel "'t Hollands Catholyk Martelaarsboek".

Lit.:

- B.A. Vermaseren, *De bronnen van onze kennis van het leven van Cornelis Musius*. In: Archief voor de gesch. van de Katholieke Kerk in Nederland; jrg. 2, 1960.
- C.D. Goudappel, E.J. Marico, H.K. Nagtegaal en D. Wijbenga. *Genealogische en Historische Encyclopedie van Delft*, deel I (1984), blz. 199.

Afbeelding:

- Collectie Beeld & Geluid Delft, inv. nr. 73352.